

**КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА
УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ**

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ТА БІЗНЕСУ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
Г.О. Комарницька
«31» серпня 2022 р.

**ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТА
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ:
ПЛАНУВАННЯ ТА ОЦІНКА БІЗНЕСУ**

галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»

спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»

спеціалізація: «Публічне адміністрування та управління бізнесом»

ОП «Публічне адміністрування та управління бізнесом»

освітній ступінь: бакалавр

форма навчання: денна

ЛЬВІВ 2022

**Засоби діагностики знань студента з навчальної дисципліни
«Корпоративне управління: планування та оцінка бізнесу» для студентів
за галуззю знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне адміністрування та управління бізнесом»
ОП «Публічне адміністрування та управління бізнесом»
освітнього ступеня бакалавр денної форми навчання**

«31» серпня 2022 року – 42 с.

Розробник: Карпінський Б.А. – доктор економічних наук, професор,
професор кафедри публічного адміністрування та управління бізнесом
Львівського національного університету імені Івана Франка

**Розглянуто та ухвалено на засіданні кафедри публічного адміністрування
та управління бізнесом**

Протокол № 1 від «31» серпня 2022 р.

Завідувачка кафедри _____ **Комарницька Г.О.**

**Розглянуто та ухвалено Вченою радою факультету управління фінансами
та бізнесу**

Протокол № 1 від «31» серпня 2022 р.

ВСТУП

Підкреслимо, що управління та адміністрування є однією із важливих галузей. Її функціонування залежить від ефективного та професійного управління, ключову роль в якому відіграє компетентний, висококваліфікований керівник-управлінець.

Все це зумовлює потребу в ґрунтовній підготовці майбутніх фахівців, основою якої є фахова підготовленість до здійснення управлінської / адміністративної діяльності, що сприяє їх професійному становленню як керівника – лідера, зокрема, в частині корпоративного управління.

Формування професійної компетентності керівників відбувається в процесі збагачення системи життєвих і професійних цінностей, а також із розвитком культури професійного мислення та готовності до управлінської діяльності.

Одним із чинників ефективного функціонування управлінця є наявність нової концепції щодо стратегії управлінської діяльності у публічній системі, а саме, ситуаційний підхід до управління, впровадження сучасних технологій управління персоналом, інноваціями, змінами, проєктами, підготовка й ефективне використання і нарощування ключового ресурсу – кваліфікованих управлінців тощо.

Навчально-методичний підхід із Засобів діагностики покликаний допомогти студенту осмислити отриману інформацію, обрати самостійний простір для пошуків інформації та відповідей на питання корпоративного управління як науки, так і навчальної дисципліни. Відповідно запропоновані питання для самоконтролю та самопідготовки включають різні види тестових завдань за темами навчальної дисципліни.

Тестові завдання, уміщені в Засобах діагностики, охоплюють головні поняття кожної із тем навчальної дисципліни «Корпоративне управління: планування та оцінка бізнесу».

Пропоновані тестові завдання з даної навчальної дисципліни «Корпоративне управління: планування та оцінка бізнесу» сприятимуть перетворенню отриманих теоретичних знань на практичні навички та вміння узагальнювати управлінські факти, об'єктивно оцінювати ситуацію, дії суб'єктів управління, приймати ефективні управлінські рішення.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Корпоративне управління: планування та оцінка бізнесу»

- Тема 1.** Сутність корпоративного управління
- Тема 2.** Механізми корпоративного управління
- Тема 3.** Цінні папери акціонерного товариства
- Тема 4.** Стандарти і моделі корпоративного управління
- Тема 5.** Зовнішнє середовище корпоративного управління
- Тема 6.** Корпоративні інститути та проблеми захисту прав власності
- Тема 7.** Розкриття інформації про діяльність корпоративного підприємства
- Тема 8.** Матеріально-технічні та фінансові потоки в корпораціях
- Тема 9.** Ризики створення і функціонування корпоративних структур

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

1. Яке питання не є питанням виключної компетенції загальних зборів, що може бути делеговане іншим органам товариства:

- 1) внесення змін у статут товариства;
- 2) затвердження річних результатів діяльності товариства, включаючи його дочірні підприємства;
- 3) винесення рішень про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб органів управління товариства;
- 4) створення, реорганізація і ліквідація дочірніх підприємств, філій, представництв, затвердження їхніх статутів і положень.

2. Основною функцією мандатної комісії товариства є:

- 1) підрахунок голосів на загальних зборах;
- 2) підготовка текстів нормативних актів і проєктів рішень, що підлягають затвердженню загальними зборами;
- 3) реєстрація акціонерів та їх представників, що не прибули на збори, перевірка їх повноважень і визначення наявності або відсутності кворуму.

3. Яке з питань може бути включене до порядку денного загальних зборів акціонерів у такому вигляді:

- 1) про регламент загальних зборів акціонерів;
- 2) про організаційні питання;

- 3) про порядок збільшення (зменшення) статутного фонду;
- 4) про затвердження Положення про посадових осіб акціонерного товариства.

4. Для участі у загальних зборах готується список акціонерів:

- 1) реєстратором;
- 2) депозитарієм цінних паперів;
- 3) реєстратором і депозитарієм цінних паперів;
- 4) торговцями цінних паперів.

5. У який термін згідно чинного законодавства має бути опубліковане повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів:

- 1) не раніше як за 30 днів до дати проведення;
- 2) не пізніше як за 45 днів до дати проведення;
- 3) не раніше як за 45 днів до дати проведення;
- 4) не пізніше як за 30 днів до дати проведення.

6. Загальні збори акціонерів вважаються повноважними, якщо на них присутні акціонери, що мають:

- 1) більше 50 відсотків голосів;
- 2) більше як 60 відсотків голосів;
- 3) більше як 70 відсотків голосів;
- 4) більше як 75 відсотків голосів.

7. Позачергові загальні збори акціонерів обов'язково мають бути скликані у випадку:

- 1) неплатоспроможності товариства;
- 2) неплатоспроможності кредиторів;
- 3) прийняття рішення спостережної ради;
- 4) прийняття рішення акціонерами, що володіють у сукупності до 10 % голосів.

8. Особливостями формування статутних фондів є:

- 1) внески у вигляді грошових коштів та основних фондів, які надають корпоративні права, не оподатковуються ні податком на прибуток, ні податком на додану вартість;
- 2) майно, яке вноситься в статутний фонд підприємств з іноземними інвестиціями у вигляді господарських товариств, звільняється від сплати ввізного мита;
- 3) при використанні у виробничій діяльності основних фондів, які були передані в статутний фонд, при цьому амортизаційні відрахування з них знімаються;
- 4) всі попередні відповіді правильні.

9. Найчастіше як форма реструктуризації використовуються:

- 1) поділ підприємства на окремі господарюючі суб'єкти;
- 2) зміни у цінних паперах: конвертація та анулювання акцій;
- 3) бізнес-план у розвитку підприємства;
- 4) бізнес-план функціонування підприємства.

10. Корпоративне управління – це:

- 1) управління корпоративними правами;

- 2) процеси регулювання власником руху його корпоративних прав із метою отримання прибутку, управління корпоративним підприємством, отримання частки майна при його ліквідації, можливих спекулятивних операцій з корпоративними правами;
- 3) складна система економічних відносин, яка передбачає управління корпоративною власністю і включає в себе багато внутрішніх і зовнішніх елементів;
- 4) система органів управління корпорацією або сукупність організаційно-правових форм.

Внутрішні елементи системи корпоративного управління формуються на основі:

1. механізмів ринкового контролю та внутрішньо-корпоративних документів, які мають правову силу на рівні господарського товариства і не суперечать законодавчо визначеним нормам;
2. механізмів ринкового контролю та обов'язкових законодавчо розроблених приписів і норм;
3. обов'язкових законодавчо розроблених приписів і норм та процедур визначення органів нагляду за діяльністю товариства у період між зборами;
4. обов'язкових законодавчо розроблених приписів і норм та внутрішньо-корпоративних документів, які мають правову силу на рівні господарського товариства і не суперечать законодавчо визначеним нормам.

Необхідність запровадження в Україні ефективного корпоративного управління обумовлена прагненням досягнення цілей:

1. політичних; економічних; соціальних;
2. політичних; економічних; соціальних; організаційних;
3. політичних; економічних; соціальних; міжнародних;
4. політичних; економічних; соціальних; організаційних; міжнародних.

До політичних цілей запровадження в Україні ефективного корпоративного управління відносять:

1. отримання доступу до міжнародних фінансових ринків; покращання інвестиційного клімату;
2. вирішення проблеми зайнятості; захист прав більшості громадян України, які стали акціонерами в процесі приватизації; вирішення проблеми "містоутворюючих" підприємств;
3. приєднання до міжнародного економічного співтовариства; підвищення міжнародного авторитету держави;
4. ефективне використання корпоративних прав держави; наповнення державного бюджету; забезпечення належної стабільності роботи товариств в стратегічно важливих для держави секторах економіки.

До соціальних цілей запровадження в Україні ефективного корпоративного управління відносять:

1. отримання доступу до міжнародних фінансових ринків; покращання інвестиційного клімату;

2. вирішення проблеми зайнятості; захист прав більшості громадян України, які стали акціонерами в процесі приватизації; вирішення проблеми “містоутворюючих” підприємств;
3. приєднання до міжнародного економічного співтовариства; підвищення міжнародного авторитету держави;
4. ефективне використання корпоративних прав держави; наповнення державного бюджету; забезпечення належної стабільності роботи товариств в стратегічно важливих для держави секторах економіки.

Що собою являє аутсайдерська система управління?

1. це система корпоративного управління, при якій власність сконцентрована в руках декількох осіб, які володіють великими частками корпоративного майна;
2. це система корпоративного управління, при якій значна частина функцій управління здійснюється особами, які володіють великими частками корпоративного майна, і менеджмент перебуває під їх прямим впливом;
3. це система корпоративного управління, яка характеризується широкою акціонерною власністю, є досить поширеною, і тому вплив на прийняття рішень більшою мірою залежить від менеджерів, застосування різних форм перехоплення контролю за корпорацією;
4. це система корпоративного управління, яка характеризується широким делегуванням повноважень всередині товариства, при якій основний контроль здійснюється власниками майна.

В яких країнах переважно існує інсайдерська система корпоративного управління:

1. в США і Великій Британії;
2. в країнах континентальної Європи та Японії;
3. в країнах західної Європи і США;
4. в країнах великої сімки.

Яка система корпоративного управління застосовується в Україні?

1. інсайдерська;
2. аутсайдерська;
3. змішана, але з відчутними інсайдерськими рисами;
4. змішана, але з відчутними аутсайдерськими рисами.

Яку систему корпоративного управління описують наведені характеристики: власність зосереджена в руках кількох осіб, які володіють великими частками корпоративного майна; управління здійснюється цими особами і менеджмент перебуває під їх прямим впливом:

1. інсайдерська;
2. аутсайдерська;
3. змішана, але з відчутними інсайдерськими рисами;
4. змішана, але з відчутними аутсайдерськими рисами.

Корпоративне середовище охоплює:

1. конкурентів, споживачів, постачальників, громадську думку, службовців;

2. акціонерів, споживачів, постачальників, контактні аудиторії, конкурентів, суспільство в цілому;
3. акціонерів, споживачів, постачальників, місцеве населення, службовців, суспільство в цілому;
4. місцеве населення, службовців, акціонерів, конкурентів, постачальників.

10. Корпоративне управління – це:

1. управління корпоративними правами;
2. процеси регулювання власником руху його корпоративних прав із метою отримання прибутку, управління корпоративним підприємством, отримання частки майна при його ліквідації, можливих спекулятивних операцій з корпоративними правами;
3. складна система економічних відносин, яка передбачає управління корпоративною власністю і включає в себе багато внутрішніх і зовнішніх елементів;
4. система органів управління корпорацією або сукупність організаційно-правових форм.

За думкою фахівців категорія „корпорація” походить з:

1. Великої Британії;
2. ФРН;
3. США;
4. Японії.

Повне і командитне товариства за законодавством України відносяться до:

1. неперсональних об'єднань;
2. об'єднань капіталів;
3. об'єднань осіб;
4. некорпоративних об'єднань.

Які товариства організаційно-правові бази розвинених країн світу відносять до корпоративного сектору:

1. акціонерні товариства і товариства з обмеженою відповідальністю;
2. відкриті торгові і індивідуальні товариства;
3. командитні і особисті товариства;
4. всі вищенаведені товариства.

Корпорації згідно законодавства України – це:

1. договірні об'єднання, що мають статус юридичної особи, і в яких відповідальність обмежена внесками;
2. об'єднання капіталів, в яких домінує майновий елемент;
3. договірне об'єднання, створене на основі поєднання виробничих, наукових і комерційних інтересів підприємств, що об'єдналися, з делегуванням ними окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників органам управління корпорації;

4. підприємства, установи, організації, створені на засадах угоди юридичними особами і громадянами через об'єднання їх майна та підприємницької діяльності з метою одержання прибутку.

Вимоги антимонопольного законодавства, необхідність при купівлі значних пакетів акцій чи інших корпоративних прав виправдати джерела оплати (легальність доходів) – це:

1. обмеження руху корпоративних прав;
2. обмеження розміру корпоративних прав;
3. обмеження розміру корпоративної власності;
4. обмеження корпоративного управління.

В якому випадку здійснюється ліквідація товариства:

1. за рішенням арбітражного суду;
2. у разі банкрутства;
3. у разі порушення антимонопольного законодавства,
4. у всіх вищенаведених випадках;
5. Ваш варіант відповіді.

Для якого типу товариства характерне голосування з питань порядку денного загальних зборів тільки з обов'язковим використанням бюлетенів для голосування:

1. товариства з обмеженою відповідальністю;
2. товариство з додатковою відповідальністю;
3. публічного акціонерного товариства,
4. приватного акціонерного товариства.

У разі прийняття загальними зборами приватного акціонерного товариства рішення про здійснення публічного розміщення акцій необхідно:

1. здійснити перетворення товариства;
2. змінити тип товариства - з приватного на публічне;
3. до статуту товариства внести відповідні зміни;
4. Ваш варіант відповіді.

У якому товаристві акціонери мають переважне право на покупку акцій, які продають інші акціонери даного товариства, пропорційно кількості акцій, що належить кожному з них:

1. відкритому акціонерному товаристві;
2. закритому акціонерному товаристві;
3. публічному акціонерному товаристві,
4. приватному акціонерному товаристві.

Товариство, в якому разом з одним або більше учасниками, які здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном, є один або більше учасників, відповідальність яких обмежується внеском у майно товариства – це:

1. товариство з обмеженою відповідальністю;
2. повне товариство;

3. товариство з додатковою відповідальністю;
4. командитне товариство.

Товариство, що має статутний капітал, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами, учасники товариства несуть відповідальність в межах своїх внесків – це:

1. товариство з обмеженою відповідальністю;
2. повне товариство;
3. товариство з додатковою відповідальністю;
4. командитне товариство.

Товариство, усі учасники якого займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном – це:

1. товариство з обмеженою відповідальністю;
2. повне товариство;
3. товариство з додатковою відповідальністю;
4. командитне товариство.

До переваг публічних акціонерних товариств відносять:

1. більш широкі можливості для залучення капіталу шляхом емісії додаткової кількості акцій, облігацій, отримання кредитів на вигідних умовах тощо; фінансовий ризик акціонерів обмежується розміром належної їм частки в майні товариства;
2. акціонери можуть продавати або іншим способом відчужувати акції, що їм належать, на власний розсуд, не повідомляючи про це інших акціонерів;
3. функції власника та керівника часто співпадають, що полегшує процес управління товариством;
4. Ваш варіант відповіді.

Основним документом акціонерного товариства, що має юридичну силу та регламентує питання діяльності Товариства, а також основні права та обов'язки акціонерів є:

1. Закон України “Про господарські товариства”;
2. Статут акціонерного товариства;
3. Регламент загальних зборів акціонерів товариства;
4. Закон України “Про акціонерні товариства”.

Відповідно до Законодавства України Статут обов'язково повинен містити відомості про:

1. вид господарського товариства; найменування Товариства; мету та предмет діяльності Товариства; склад засновників та учасників Товариства;
2. склад та компетенцію органів управління Товариства; порядок внесення змін до установчих документів Товариства; порядок реорганізації та ліквідації Товариства;
3. місцезнаходження Товариства; порядок управління діяльністю Товариства акціонерами, членами Наглядової ради та членами Правління;
4. розмір та порядок створення статутного капіталу Товариства; відомості про типи та категорії акцій, що випускаються, їх номінальну вартість, співвідношення акцій

різних типів та категорій, кількість акцій, що купуються засновниками, наслідки невиконання зобов'язань щодо викупу акцій; порядок розподілу прибутку, включаючи виплату дивідендів, та покриття збитків;

5. Ваш варіант відповіді.

До Статуту товариства належить вносити зміни за таких обставин:

1. зміна якісного та кількісного складу акціонерів;
2. зміна предмету та цілей діяльності Товариства;
3. поширення діяльності Товариства на зовнішні ринки;
4. збільшення або зменшення статутного капіталу Товариства;
5. зміна структури та повноважень органів управління Товариства;
6. Ваш варіант відповіді.

Згідно із Законодавством України рішення про внесення будь-яких змін та доповнень до Статуту приймаються:

1. при 70% голосуванні акціонерів "за";
2. при 80% голосуванні акціонерів "за";
3. більшістю у дві чверті голосів акціонерів, що беруть участь у Загальних зборах акціонерів;
4. більшістю у три чверті голосів акціонерів, що беруть участь у Загальних зборах акціонерів.

Якщо публічне акціонерне товариство реорганізується у товариство з обмеженою відповідальністю необхідна:

1. зміна найменування товариства;
2. зміна форми власності товариства;
3. перереєстрація товариства;
4. підготовка нового Статуту;
5. Ваш варіант відповіді.

Товариство, яке має статутний капітал, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки своїм майном – це:

1. господарське товариство;
2. акціонерне товариство;
3. товариство з обмеженою відповідальністю;
4. повне товариство.

Назву фіктивного капіталу отримав:

1. капітал, який представлений цінними паперами АТ;
2. статутний капітал товариства;
3. резервний капітал товариства;
4. капіталізований прибуток товариства.

Реальний (або власний) капітал включає:

1. капітал, який представлений цінними паперами АТ;
2. статутний капітал, резервний капітал;
3. капіталізований прибуток, інші надходження товариства;
4. Ваш варіант відповіді.

Якими нормативними документами регулюються права акціонерів в Україні?

1. Господарським кодексом України, Законами України „Про акціонерні товариства”, „Про господарські товариства”, „Про цінні папери та фондову біржу”, „Про власність”;
2. нормативними документами державної комісії з цінних паперів;
3. локальними нормативними актами;
4. Ваш варіант відповіді.

До передбачених законодавством прав акціонерів-власників простих акцій відносяться:

5. участь в управлінні акціонерним товариством;
6. отримання дивідендів, участь у розподілі майна в разі ліквідації товариства;
7. пільгове придбання продукції, що випускається Товариством, пільги щодо отримання акцій з відстрочкою їхньої оплати, пільги під час продажу привілейованих акцій;
8. отримання інформації про господарську діяльність Товариства;
9. Ваш варіант відповіді.

Дотримуватися установчих документів товариства і виконувати рішення загальних зборів та інших органів управління товариства, не розголошувати комерційну таємницю та конфіденційну інформацію про діяльність товариства, робити внески у розмірі, порядку та засобами, передбаченими установчими документами – це:

1. передбачені законодавством права акціонерів;
2. обов'язки акціонерів;
3. не передбачені законодавством обов'язки акціонерів;
4. додатково передбачені локальними нормативними актами права та обов'язки акціонерів.

До додатково передбачених нормативними актами Товариства прав акціонерів відносяться:

1. участь в Загальних зборах акціонерів, участь у розподілі майна в разі ліквідації товариства;
2. участь в ухваленні рішень, участь в ухваленні прибутку;
3. пільгове придбання продукції, що випускається Товариством, пільги щодо отримання акцій з відстрочкою їхньої оплати, пільги під час продажу привілейованих акцій;
4. право на вільне відчуження акцій, на пріоритетне придбання додатково випущених акцій, на отримання інформації про діяльність Товариства;
5. Ваш варіант відповіді.

На вимогу акціонера АТ повинно без затримки надавати йому для ознайомлення копії річних балансів, звітів АТ, протоколів загальних зборів акціонерів та засідань правління. Це реалізація права акціонера:

1. брати участь в управлінні справами АТ;
2. отримувати інформацію про діяльність АТ;
3. обирати органи управління та бути обраними до їх складу;
4. брати участь у розподілі прибутку;
5. вільно розпоряджатися акціями.

Яке із прав акціонера співвідноситься з обов'язком АТ особисто повідомити всіх осіб-власників іменних акцій про дату, місце та час проведення загальних зборів акціонерів?

1. брати участь в управлінні справами АТ;
2. отримувати інформацію про діяльність АТ;
3. обирати органи управління та бути обраними до їх складу;
4. брати участь у розподілі прибутку;
5. вільно розпоряджатися акціями.

До основних форм державного регулювання ринку цінних паперів та корпоративного сектору відносять:

1. прийняття актів законодавства з питань учасників ринку цінних паперів і корпоративних відносин; розробка норм і контроль за дотриманням антимонопольного законодавства;
2. регулювання випуску та обігу цінних паперів, прав і обов'язків учасників ринку цінних паперів; реєстрація випуску (емісії) цінних паперів та інформації про нього;
3. контроль за системами ціноутворення; встановлення правил і стандартів здійснення операцій і контроль за їх дотриманням;
4. Ваш варіант відповіді.

До функцій державного регулювання можна віднести такі:

1. створення системи захисту прав інвесторів і контролю за дотриманням цих прав емітентами цінних паперів та особами, які здійснюють професійну діяльність на ринку цінних паперів;
2. контроль за достовірністю інформації, що надається емітентами та особами, які здійснюють професійну діяльність на ринку цінних паперів, контролюючим органам;
3. видавання ліцензій на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів та забезпечення контролю за такою діяльністю;
4. Ваш варіант відповіді.

Розробка законів та підзаконних актів економічної спрямованості входить до блоку управління державним корпоративним сектором :

1. державного регулювання ринку цінних паперів;
2. створення загальної нормативно-правової бази функціонування економіки;
3. прямого управління державними підприємствами;
4. управління певною державною часткою статутного капіталу господарських товариств.

Який блок управління державним корпоративним сектором застосовується у випадках, коли держава є єдиним власником акціонерного товариства і керує його діяльністю через менеджмент підприємства:

1. державного регулювання ринку цінних паперів;
2. створення загальної нормативно-правової бази функціонування економіки;
3. прямого управління державними підприємствами;
4. управління певною державною часткою статутного капіталу господарських товариств.

Державне регулювання корпоративного сектору та контроль за діяльністю учасників корпоративного сектору здійснюють:

1. Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
2. Антимонопольний комітет;
3. Фонд державного майна;
4. Ваш варіант відповіді.

Створення, злиття, приєднання, ліквідація господарюючих суб'єктів, придбання, набуття в інший спосіб у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв), а також активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів господарюючих суб'єктів або їх структурних підрозділів, оренда цілісних майнових комплексів господарюючих суб'єктів обов'язково провадиться за згодою:

1. Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
2. Антимонопольного комітету;
3. Фонду державного майна;
4. Координаційної ради.

Зміни, пов'язані із зміною предмета і цілей діяльності, порядку розподілу прибутків і збитків, складу та компетенції органу управління, порядку прийняття органом управління рішень або інші зміни, що посилюють узгодженість дій на ринку засновників (учасників) господарського товариства чи об'єднання підприємств, слід погоджувати з:

1. Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
2. Антимонопольним комітетом;
3. Фондом державного майна;
4. Координаційною радою.

Загальними напрямками діяльності якого органу державного регулювання корпоративного сектору є сприяння розвитку ринку цінних паперів; захист прав інвесторів через застосування заходів щодо запобігання і припинення порушень законодавства на ринку цінних паперів; узагальнення практики застосування законодавства України з питань випуску та обігу цінних паперів в Україні, розробка пропозицій щодо його вдосконалення:

1. Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
2. Антимонопольного комітету;
3. Фонду державного майна;
4. Координаційної ради.

Здійснює повноваження власника державного майна в процесі приватизації, у т.ч. повноваження з управління державними корпоративними правами, приймає рішення щодо подальшого використання державного майна, яке не ввійшло до статутних капіталів господарських товариств, виступає від імені держави засновником господарських товариств, у т.ч. спільних підприємств:

1. Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
2. Антимонопольний комітет;
3. Фонд державного майна;
4. Координаційна рада.

Система безготівкових розрахунків за товари, послуги, різні види цінних паперів, що базується на взаємозаліку вимог і зобов'язань сторін – це:

1. депозитарна діяльність;
2. кліринг;
3. розрахункова діяльність за угодами щодо товарів, послуг, цінних паперів;
4. обслуговування операцій емітента.

Верхній рівень депозитарної системи охоплює:

1. зберігачів, які ведуть рахунки власників цінних паперів;
2. Національний депозитарій України;
3. реєстраторів власників іменних цінних паперів;
4. депозитарії, що ведуть рахунки для зберігачів та здійснюють кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів;
5. Ваш варіант відповіді.

Нижній рівень депозитарної системи охоплює:

1. зберігачів, які ведуть рахунки власників цінних паперів;
2. Національний депозитарій України;
3. реєстраторів власників іменних цінних паперів;
4. депозитарії, що ведуть рахунки для зберігачів та здійснюють кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів;
5. Ваш варіант відповіді.

Прямими учасниками корпоративного управління в депозитарній системі є:

1. емітенти, організатори торгівлі цінними паперами (фондові біржі);
2. депозитарії, зберігачі та реєстратори власників цінних паперів;
3. торговці цінними паперами, банки;
4. Ваш варіант відповіді.

Опосередкованими учасниками корпоративного управління в депозитарній системі є:

1. емітенти, організатори торгівлі цінними паперами (фондові біржі);
2. депозитарії, зберігачі та реєстратори власників цінних паперів;
3. торговці цінними паперами, банки;
4. Ваш варіант відповіді.

Який договір встановлює право зберігача передавати до депозитарію виключно цінні папери, які перебувають у колективному зберіганні:

1. договір про відкриття рахунку у цінних паперах;
2. депозитарний договір;
3. договір про обслуговування емісії цінних паперів, який укладається між емітентом та обраним ним депозитарієм;
4. кліринговий договір.

Має право вести власний реєстр, якщо кількість акціонерів - власників іменних цінних паперів не перевищує 500 і за умов наявності дозволу на ведення реєстру власників іменних цінних паперів:

1. номінальний утримувач;
2. реєстратор;
3. емітент;
4. депозитарій або зберігач цінних паперів.

Доступ до системи реєстру мають:

1. емітент;
2. зареєстровані фізичні та юридичні особи;
3. державні органи та установи в межах наданих їм повноважень, передбачених чинним законодавством;
4. Ваш варіант відповіді.

Мають право отримати інформацію щодо свого особового рахунку, але не можуть отримати таких відомостей про інших власників та акції, що їм належать:

1. державні органи та установи в межах наданих їм повноважень, передбачених чинним законодавством;
2. зареєстровані фізичні особи;
3. зареєстровані юридичні особи;
4. Ваш варіант відповіді.

Має право отримувати всю інформацію, що міститься в системі реєстру, але не має права її розголошувати:

1. емітент;
2. зареєстрована фізична особа;
3. зареєстрована юридична особа;
4. державний орган в межах наданих йому повноважень, передбачених чинним законодавством.

„Німецька” система управління – це:

1. трьохрівнева система управління корпорацією, яка містить в собі три управлінські структури: загальні збори акціонерів – наглядова рада – виконавча рада;
2. трьохрівнева система управління корпорацією, яка містить в собі три управлінські структури: загальні збори акціонерів – наглядова рада – ревізійна комісія;
3. трьохрівнева система управління корпорацією, яка містить в собі три управлінські структури: виконавча рада – наглядова рада – ревізійна комісія;

4. чотирьохрівнева система управління корпорацією, яка містить в собі чотири управлінські структури: загальні збори акціонерів – наглядова рада – виконавча рада – ревізійна комісія.

До якої управлінської структури за „німецькою” системою управління входять тільки незалежні директори з повноваженнями контролю:

1. загальні збори акціонерів;
2. наглядова рада;
3. виконавча рада;
4. ревізійна комісія.

Яка управлінська структура керує поточною діяльністю корпорації?

1. загальні збори акціонерів;
2. наглядова рада;
3. виконавчий орган;
4. ревізійна комісія.

У чому полягають сутнісні риси „американської” системи управління:

1. керівництво здійснює унітарна рада директорів, яка керує всією діяльністю корпорації та відповідає за її загальний стан;
2. до унітарної ради директорів входять як виконавчі директори, так і незалежні, з повноваженнями контролю;
3. кількість виконавчих директорів у складі наглядової ради не регламентується;
4. Ваш варіант відповіді.

Якою є схема структури управління акціонерними товариствами в Україні?

1. поєднує риси „німецької” та „американської” структур управління;
2. більшою мірою має риси „німецької” структури управління;
3. більшою мірою має риси „американської” структури управління;
4. є особливою, не подібною ані до „німецької”, ні до „американської” структур управління.

Основною управлінською функцією акціонера є:

1. присутність та голосування на загальних зборах акціонерів;
2. вільне розпорядження своїми акціями;
3. отримання прибутку у вигляді дивідендів;
4. участь у прийнятті найсуттєвіших рішень.

Який з управлінських органів українських АТ здійснює фінансовий контроль?

1. загальні збори акціонерів;
2. наглядова рада;
3. правління;
4. ревізійна комісія.

На який з органів внутрішньої структури управління вітчизняних підприємств припадають контрольні і деякі виконавчі функції?

1. на загальні збори акціонерів;
2. на наглядову раду;
3. на правління;
4. на ревізійну комісію.

Особливістю органів корпоративного управління якої країни є те, що керівництво провадять чітко визначені директори і окремо існують наглядові органи:

1. США;
2. Німеччина;
3. Франція;
4. Нідерланди.

Голосування під час обрання органів товариства, коли загальна кількість голосів акціонера помножується на кількість членів органу акціонерного товариства, що обираються, а акціонер має право віддати всі підраховані таким чином голоси за одного кандидата або розподілити їх між кількома кандидатами – це:

1. просте голосування;
2. кваліфіковане голосування;
3. кумулятивне голосування;
4. довірче голосування.

У якому випадку наглядова рада здійснює реальний контроль за діяльністю правління щодо виконання рішень загальних зборів і стратегії розвитку корпорації:

1. коли існує баланс інтересів власників та менеджерів і чітко визначені їх ролі в корпоративному управлінні;
2. коли існує баланс інтересів власників та менеджерів і на наглядову раду покладаються функції оперативного управління підприємством;
3. на приватизованих підприємствах, на яких були сильні позиції керівного складу і колишні директори стали головами правління;
4. коли наглядова рада перебирає на себе реальні функції управління, в той час як голова правління залишається формальним керівником.

Згідно українського законодавства в яких акціонерних товариствах створення наглядової ради є обов'язковим:

1. в будь-яких акціонерних товариствах;
2. в акціонерних товариствах, що налічують понад 10 акціонерів;
3. в акціонерних товариствах, що налічують понад 50 акціонерів;
4. в акціонерних товариствах, що налічують понад 50 працівників.

Якому управлінському органу підзвітне правління?

1. загальним зборам акціонерів;
2. загальним зборам акціонерів і ревізійній комісії;
3. загальним зборам акціонерів і наглядовій раді;
4. наглядовій раді і ревізійній комісії.

Від яких чинників залежить кількісний склад правління:

1. від масштабів АТ, обсягів виробництва, окреслених вищими органами завдань, завдань розвитку компанії;
2. від масштабів АТ і кількості акціонерів;
3. від обсягів виробництва і кількісного складу управлінських працівників підприємства;
4. визначається статутом і внутрішньокорпоративним положенням про правління.

У чому полягає головна функція ревізійної комісії:

1. фінансовий контроль і нагляд за діяльністю акціонерного товариства;
2. здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю правління акціонерного товариства;
3. управління фінансово-господарською діяльністю товариства;
4. контроль за виконанням фінансових планів.

В якому випадку ревізійна комісія проводить спеціальну перевірку фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства:

1. з власної ініціативи;
2. за рішенням загальних зборів акціонерів або наглядової ради;
3. за рішенням виконавчого органу;
4. на вимогу акціонерів, які на момент подання вимоги сукупно є власниками не менше ніж 10% простих акцій товариства;
5. Ваш варіант відповіді.

Хто може бути членами ревізійної комісії?

1. члени правління;
2. члени наглядової ради;
3. бухгалтерські працівники акціонерів-юридичних осіб;
4. акціонери, які обізнані з фінансово-економічною роботою;
5. головний бухгалтер або його заступники;
6. Ваш варіант відповіді.

Хто не може бути посадовими особами органів управління товариства згідно законодавства:

1. органи державної влади і управління, члени виборних органів громадських організацій;
2. військовослужбовці;
3. посадові особи органів прокуратури, суду, державної безпеки, внутрішніх справ, арбітражного суду;
4. особи, яким суд заборонив займатися певним видом діяльності;
5. усі вищенаведені;
6. Ваш варіант відповіді.

За яким принципом проводиться голосування на загальних зборах акціонерів?

1. голосування пакетами акцій;

2. „одна акція – один голос”;
3. голосують лише власники великих пакетів акцій;
4. право голосування мають дрібні інвестори.

Хто може брати участь в загальних зборах акціонерів згідно законодавства України:

1. всі акціонери незалежно від кількості та класу акцій, власниками яких вони є, або їх представники;
2. з правом дорадчого голосу члени виконавчих органів, які не є акціонерами;
3. представники трудових колективів, профспілок;
4. всі вищеперераховані;
5. Ваш варіант відповіді.

Періодичність скликання річних загальних зборів акціонерів:

1. не рідше одного разу на рік;
2. один раз в два-три роки;
3. два рази на рік;
4. за мірою необхідності.

Позачергові загальні збори акціонерного товариства скликаються наглядовою радою:

1. з власної ініціативи;
2. на вимогу виконавчого органу - в разі порушення провадження про визнання товариства банкрутом або необхідності вчинення значного правочину;
3. на вимогу ревізійної комісії;
4. на вимогу акціонерів, які на день подання вимоги сукупно є власниками 10 і більше відсотків простих акцій товариства;
5. Ваш варіант відповіді.

Коли необхідно проводити річні загальні збори акціонерів згідно з законодавством України?

1. після закінчення фінансового року;
2. після закінчення календарного року;
3. не пізніше 30 березня наступного за звітним року;
4. не пізніше 30 квітня наступного за звітним року.

Чи мають загальні збори акціонерів право (згідно законодавства України) приймати рішення з питань, що не відносяться до порядку денного?

1. мають;
2. не мають;
3. мають в окремих випадках, передбачених у Статуті;
4. мають в разі затвердження кваліфікованою більшістю голосів.

За скільки днів має подаватися повідомлення акціонерам про проведення зборів?

1. щонайменше за 30 днів;
2. щонайменше за 45 днів;

3. щонайменше за 50 днів;
4. щонайменше за 60 днів.

Яким методом доцільно проводити голосування на зборах акціонерів?

1. методом відкритого голосування;
2. методом заповнення заздалегідь приготовлених бюлетенів;
3. методом особистого опитування кожного з учасників;
4. методом закритого голосування у вільній формі.

Яким чином приймаються рішення на Зборах з питань порядку денного?

1. простою більшістю голосів (більше половини);
2. кваліфікованою більшістю голосів (три чверті);
3. стовідсотковим прийняттям рішень;
4. або простою, або кваліфікованою більшістю голосів.

Затвердження щорічних кошторисів, штатного розкладу та посадових окладів працівників (окрім посадових осіб органів управління) – це:

1. виключна компетенція Загальних Зборів;
2. невиключна компетенція Загальних Зборів;
3. повноваження наглядової ради;
4. повноваження виконавчого органу.

В акціонерних товариствах з кількістю акціонерів - власників простих акцій товариства до 100 осіб:

1. запроваджується посада ревізора або обирається ревізійна комісія;
2. запроваджується посада ревізора;
3. запроваджується посада аудитора;
4. обирається ревізійна комісія.

Що собою являє корпоративний капітал?

1. сукупність основних та оборотних фондів;
2. поєднання трудового, матеріального та фінансового капіталів;
3. капітал, представлений корпоративними правами у вигляді цінних паперів, та реальний капітал;
4. сполучення різних видів цінних паперів, що випускаються Товариством.

Хто є власником реального капіталу?

1. акціонерне товариство;
2. засновники акціонерного товариства;
3. акціонери;
4. управлінські органи акціонерного товариства.

Які з перерахованих нижче видів цінних паперів відносяться до корпоративних цінних паперів?

1. акції;

2. облігації внутрішніх республіканських і місцевих позик;
3. облігації акціонерних товариств;
4. ощадні сертифікати;
5. векселі;
6. ф'ючерси та опціони;
7. Ваш варіант відповіді.

Що являє собою акція?

1. це цінний папір, що підтверджує членство в акціонерному товаристві та право на участь в управлінні ним;
2. це цінний папір без установленого терміну обігу, що засвідчує пайову участь у статутному капіталі акціонерного товариства;
3. це цінний папір, що дає право його власнику на одержання частини прибутку у вигляді дивіденду, а також на участь у розподілі майна при ліквідації акціонерного товариства;
4. всі вищенаведені ствердження вірні.

Особливістю якого виду акції є те, що її власники отримують переважне право на отримання дивідендів, але не мають права брати участь в управлінні акціонерним товариством, якщо інше не передбачено його статутом?

1. іменної акції;
2. акції на пред'явника;
3. привілейованої акції;
4. простої акції.

Які обмеження існують в Україні щодо випуску привілейованих акцій?

1. не може бути випущено привілейованих акцій на суму, що перевищує 25% статутного капіталу акціонерного товариства;
2. не може бути випущено привілейованих акцій більше, ніж простих;
3. не може бути випущено привілейованих акцій на суму більше 10% статутного капіталу акціонерного товариства;
4. не може бути випущено привілейованих акцій стільки ж, скільки і простих.

Які цінні папери випускають за умови наступного обміну їх на акції акціонерного товариства?

1. векселі;
2. облігації;
3. ощадні сертифікати;
4. ф'ючерси.

З якою метою на корпораціях розробляється „Положення про цінні папери”?

1. з метою підтримання належного стану акцій та інших цінних паперів;
2. з метою стабілізації господарської діяльності товариства;
3. з метою отримання прибутку;
4. з метою задоволення вимог і потреб акціонерів.

Яка інформація наводиться в Положенні щодо цінних паперів корпорації?

1. види цінних паперів, шляхи їх емісії, форма випуску;
2. умови та способи конвертації акцій, їх анулювання, особливості конвертації облігацій та акцій, особливості випуску опціонів;
3. умови розрахунків за цінні папери;
4. умови невиконання зобов'язань покупців цінних паперів корпорації щодо термінів та розмірів їх оплати, умови реалізації корпорацією неоплачених акцій;
5. усе вищеперераховане.

Цінні папери поділяють на такі групи:

1. пайові цінні папери, боргові цінні папери, похідні цінні папери, фондові деривативи, приватизаційні папери;
2. пайові цінні папери, боргові цінні папери, похідні цінні папери, приватизаційні папери;
3. акції, облігації, векселі, ощадні сертифікати, ф'ючерси, опціони, приватизаційні майнові сертифікати, житлові чеки, земельні бони;
4. акції, облігації акціонерних товариств та похідні цінні папери акціонерних товариств - ф'ючерси та опціони.

До пайових цінних паперів відносяться:

1. акції;
2. облігації;
3. акції, облігації;
4. акції, облігації, векселі.

Стандартний документ, що засвідчує право та/або зобов'язання придбати чи продати в майбутньому цінні папери, кошти (валютні цінності), матеріальні або нематеріальні активи (товари) на визначених цим договором умовах – це:

1. похідний цінний папір;
2. дериватив;
3. ф'ючерс;
4. опціон.

Майнові сертифікати, житлові чеки, земельні бони входять у групу:

1. пайових цінних паперів;
2. боргових цінних паперів;
3. приватизаційних паперів;
4. похідних цінних паперів.

Цінний папір, який є безумовним грошовим зобов'язанням однієї сторони сплатити іншій стороні визначену суму грошей у певному місці і в певний строк - це:

1. акція;
2. облігація;
3. вексель;
4. дериватив.

Ціні папери, що містять договірні зобов'язання купити або продати до визначеної дати певну кількість товарів або фінансових інструментів (цінних паперів, валюти) за ціною, погодженою в момент укладання угоди - це:

1. векселі;
2. облігації;
3. ф'ючерси;
4. опціони.

Ціні папери, предметом яких є право (а не зобов'язання) особи, яка їх придбала, продати чи купити базові цінності (товари, інші цінні папери, валюту) за насамперед визначеною ціною і в заздалегідь установлений термін)- це:

1. векселі;
2. облігації;
3. ф'ючерси;
4. опціони.

Пакет акцій, який дає можливість заблокувати на зборах прийняття рішень, що вимагають трьох четвертей голосів (внесення змін до статуту, створення і ліквідація дочірніх товариств, ліквідація АТ):

1. "10% плюс 1 акція";
2. "25% плюс 1 акція";
3. "50% плюс 1 акція";
4. "60% плюс 1 акція".

Пакет акцій, який дозволяє враховувати інтереси меншості та забезпечує право вимоги скликання позачергових зборів або їх самостійне скликання та обов'язкового внесення у порядок денний питань власників такого пакета:

1. "10% плюс 1 акція";
2. "25% плюс 1 акція";
3. "50% плюс 1 акція";
4. "60% плюс 1 акція".

Діяльність з виконання торгівцем цінними паперами за дорученням, від імені і за рахунок емітента обов'язків щодо організації підписки на цінні папери або їх реалізації іншим способом - це:

1. діяльність з випуску цінних паперів;
2. діяльність з обігу цінних паперів;
3. комісійна діяльність з цінними паперами;
4. комерційна діяльність з цінними паперами.

Діяльність з купівлі-продажу цінних паперів, що здійснюється торгівцем цінними паперами від свого імені, за дорученням і за рахунок іншої особи – це:

1. діяльність з випуску цінних паперів;
2. діяльність з обігу цінних паперів;

3. комісійна діяльність з цінними паперами;
4. комерційна діяльність з цінними паперами.

Яке найголовніше завдання ставить перед собою керівництво під час проведення заходів реорганізації?

1. збереження життєдіяльності загалом;
2. забезпечення прибутковості діяльності;
3. забезпечення стабільності діяльності;
4. покращання роботи підприємства взагалі.

Який з управлінських органів і в якому разі приймає рішення про реорганізацію підприємства?

1. Загальні збори акціонерів, при ухваленні рішення простою більшістю (1/2) голосів акціонерів, які беруть участь у зборах;
2. Загальні збори акціонерів, при ухваленні рішення більшістю в 3/4 голосів акціонерів, які беруть участь у зборах;
3. Правління, при ухваленні рішення акціонерами на Загальних зборах акціонерів;
4. Наглядова рада, при ухваленні рішення членами Правління.

При яких формах реорганізації складається розподільний баланс?

1. злиття та приєднання;
2. поділ та виділ;
3. перетворення;
4. усіх вищенаведених.

Мотивом якої форми реорганізації є бажання сконцентрувати зусилля керівництва на головному напрямку діяльності підприємства, не відволікаючись на другорядні (недостатньо прибуткові) види діяльності та не допускаючи розпорошення ресурсів?

1. злиття та приєднання;
2. поділ та виділ;
3. перетворення;
4. Ваш варіант відповіді.

Для якої форми реорганізації потрібне попереднє погодження Антимонопольного комітету?

1. злиття;
2. приєднання;
3. перетворення;
4. поділ;
5. виділ;
6. Ваш варіант відповіді.

З якою метою проводиться реорганізація шляхом злиття чи приєднання?

1. для заміни „команди” управлінців;

2. для об'єднання зусиль для досягнення мети і отримання максимального контролю над процесом виробництва;
3. для взаємного доповнення ресурсами;
4. усе вищенаведене.

Що характерно для реорганізації шляхом перетворення?

1. до нової юридичної особи переходить частина зобов'язань відповідно до розподільного балансу;
2. укладання договору про перетворення;
3. зміна організаційно-правової форми при перетворенні;
4. до нової юридичної особи переходять усі права і обов'язки відповідно до передавального акту;
5. Ваш варіант відповіді.

Який із документів Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку визнала необхідним для реєстрації випуску акцій акціонерних товариств, що реорганізуються способом злиття (приєднання)?

1. передавальний акт;
2. статут нового створеного підприємства;
3. договір про злиття (приєднання);
4. положення про цінні папери.

Дочірнє підприємство (ДП) – це:

1. підприємство, яке створене „материнським підприємством” і діяльність якого регламентується виключно установчими документами;
2. підприємство, якому „материнське підприємство” передає всі свої повноваження, права і обов'язки;
3. підприємство, єдиним засновником і власником якого є інше підприємство (так зване „материнське”);
4. підприємство, яке має статус юридичної особи і здійснює відокремлену діяльність.

Під час яких з п'яти можливих форм реорганізації не виникає нова юридична особа - правонаступник, до якого застосовуються всі вимоги законодавства, що поширюються на знову створені юридичні особи:

1. злиття;
2. приєднання;
3. перетворення;
4. поділ;
5. виділ;
6. Ваш варіант відповіді.

Припинення акціонерного товариства з передачею усіх його прав та обов'язків більше ніж одному новому акціонерному товариству- правонаступнику згідно з розподільним балансом визнається:

1. злиттям;
2. приєднанням;
3. перетворенням;

4. поділом;
5. виділом.

Припинення акціонерного товариства (кількох товариств) з передачею ним (ними) згідно з передавальним актом усіх його (їх) прав та обов'язків іншому акціонерному товариству- правонаступнику визнається:

1. злиттям;
2. приєднанням;
3. перетворенням;
4. поділом;
5. виділом.

Зміна організаційно-правової форми акціонерного товариства з припиненням та передачею всіх його прав і обов'язків підприємницькому товариству- правонаступнику згідно з передавальним актом визнається:

1. злиттям;
2. приєднанням;
3. перетворенням;
4. поділом;
5. виділом.

Створення одного чи кількох акціонерних товариств із передачею йому (їм) згідно з розподільним балансом частини прав та обов'язків акціонерного товариства, без припинення такого акціонерного товариства визнається:

1. злиттям;
2. приєднанням;
3. перетворенням;
4. поділом;
5. виділом.

Виникнення нового акціонерного товариства- правонаступника з передачею йому згідно з передавальними актами всіх прав та обов'язків двох або більше акціонерних товариств одночасно з їх припиненням визнається:

1. злиттям;
2. приєднанням;
3. перетворенням;
4. поділом;
5. виділом.

Рішення питань щодо створення, ліквідації і реорганізації ДП відноситься до:

1. виключної компетенції Загальних зборів акціонерів;
2. невиключної компетенції Загальних зборів акціонерів;
3. повноважень, що делегуються Наглядовій раді;
4. повноважень, що делегуються Правлінню

Недостатність ліквідних активів, необхідних товариству для розрахунків за своїми зобов'язаннями і продовження господарської діяльності обмовлено:

1. банкрутством;
2. неплатоспроможністю;
3. фінансовою несталістю;
4. кризою.

Стан неплатоспроможності, що підтверджує нездатність товариства у встановлений законодавством термін задовольнити вимоги, які пред'являються до нього кредиторами, та виконати зобов'язання перед бюджетом – це:

1. банкрутство;
2. неліквідність;
3. фінансова несталість;
4. криза.

Система заходів щодо уникнення ліквідації товариства у процесі банкрутства, яка передбачає задоволення третьою особою вимог кредиторів до боржника на певних умовах – це:

1. фінансова стабілізація;
2. санація;
3. оновлення активів товариства;
4. процедура зовнішньої підтримки.

Комплекс економіко-правових заходів, спрямованих на припинення існування юридичної особи як суб'єкта підприємницької діяльності без переходу прав та обов'язків у порядку правонаступництва – це:

1. банкрутство;
2. санація;
3. ліквідація;
4. реорганізація.

Товариство може припинити свою діяльність за таких обставин:

1. після закінчення терміну, на який воно створювалося, після досягнення мети, що ставилася під час його створення, або за інших обставин, передбачених установчими документами;
2. за рішенням Загальних зборів акціонерів;
3. на підставі рішення суду або арбітражного суду за поданням органів, що контролюють діяльність Товариства в разі систематичного або грубого порушення ним законодавства;
4. банкрутство товариства;
5. Ваш варіант відповіді.

Які з наведених стверджень є вірними:

1. філії та представництва є юридичними особами;
2. філії та представництва не є юридичними особами;
3. дочірнє підприємство є юридичною особою;

4. дочірнє підприємство не є юридичною особою;
5. Ваш варіант відповіді.

Що собою являє конфлікт інтересів?

1. це неспівпадання інтересів органів управління акціонерного товариства;
2. це ситуація, коли діяльність АТ суперечить інтересам держави;
3. це ситуація, в якій посадова особа органу управління АТ має особисту зацікавленість, що не відповідає або навіть суперечить інтересам, діловій репутації чи діяльності АТ;
4. усе вищеназване.

Яке із нижченаведених стверджень не характеризує ситуацію, в якій може виражатися суперечність між особистими інтересами особи і її інтересами, як посадової особи, що має діяти на благо товариству:

1. посадова особа матиме зиск від ситуації, що склалася (укладання угоди, затвердження проєкту);
2. внаслідок дій посадової особи у товариства підвищується діловий рейтинг;
3. внаслідок дій посадової особи Товариство не зможе досягнути результату, що більш за все відповідає інтересам Товариства;
4. внаслідок дій посадової особи постраждає ділова репутація Товариства, або честь та гідність самої посадової особи чи інших посадових осіб.

Що лежить в основі конфлікту інтересів?

1. суперечність між особистими інтересами та інтересами Товариства;
2. зацікавленість посадової особи;
3. зацікавленість Товариства;
4. невідповідність інтересів посадової особи умовам зовнішнього середовища.

Коли виникає конфлікт інтересів:

1. коли має місце підвищена зацікавленість, тобто така, що виходить за рамки звичайного інтересу до справи, обумовленого займаною посадою;
2. коли має місце підвищена зацікавленість, тобто така, що виходить за рамки звичайного інтересу до справи, обумовленого вимогами АТ;
3. коли має місце знижена зацікавленість, тобто така, що виходить за рамки звичайного інтересу до справи, обумовленого займаною посадою;
4. коли має місце знижена зацікавленість, тобто така, що виходить за рамки звичайного інтересу до справи, обумовленого вимогами АТ.

Послідовність дій при виникненні конфлікту інтересів має такий вигляд:

1. виникнення – повідомлення – розкриття інформації – обговорення – ухвалення рішення – реалізація справ;
2. повідомлення – розкриття інформації – виникнення – обговорення – ухвалення рішення – реалізація справ;
3. виникнення – обговорення – розкриття інформації – повідомлення – ухвалення рішення – реалізація справ;

4. виникнення – розкриття інформації – обговорення – ухвалення рішення – повідомлення – реалізація справ.

На якому етапі може виникнути конфлікт інтересів?

1. до моменту призначення чи обрання посадової особи, до моменту першого обговорення справи (угоди, проєкту);
2. після призначення чи обрання посадової особи, після обговорення справи (угоди, проєкту);
3. після ухвалення рішення по справі (угоді, проєкту);
4. на будь-якому етапі.

Що передбачає етап обговорення:

1. обговорення справи (угоди, проєкту);
2. обговорення того, чи допускає товариство існування конкретного конфлікту інтересів;
3. обговорення наслідків конфлікту, що виникає між посадовими особами і акціонерами;
4. обговорення причин конфлікту між посадовими особами і акціонерним товариством.

Кого має повідомити посадова особа, у якій виникла підвищена зацікавленість у справі (угоді, проєкту):

1. акціонерів, які володіють більш ніж 10% голосів;
2. відповідний орган управління;
3. окрему посадову особу (секретаря чи голову органу управління);
4. загальні збори акціонерів.

З яких частин складається рішення на етапі ухвалення?

1. характеристика конфлікту інтересів, що виник в акціонерному товаристві;
2. висновок про причини конфлікту інтересів;
3. висновок органу про те, чи є конфлікт інтересів взагалі;
4. висновок про те, яким чином мають діяти особи та товариство у ситуації, що склалася;
5. Ваш варіант відповіді.

В якому з документів АТ зазначається обов'язок конкретної посадової особи щодо дотримання положень про конфлікт інтересів:

1. Положення про Наглядову раду, Правління, Ревізійну комісію;
2. положення про посадових осіб;
3. договір з посадовою особою;
4. зобов'язання посадової особи щодо конфлікту інтересів.

Який з документів АТ містить основні принципи поведінки посадових осіб органів управління, принцип розкриття інформації про існування конфлікту інтересів на етапі обрання:

1. Положення про Наглядову раду, Правління, Ревізійну комісію;
2. положення про посадових осіб;

3. договір з посадовою особою;
4. зобов'язання посадової особи щодо конфлікту інтересів.

На які дві групи поділяється інформація за режимом доступу?

1. відкрита і закрита;
2. відкрита і інформація з обмеженим доступом;
3. конфіденційна і таємна;
4. відкрита інформація і конфіденційна.

Ким ініційована публікація квартальних звітів, інформації про продукцію підприємства?

1. державою;
2. власником;
3. зацікавленими особами;
4. контролюючими органами.

До якого виду поширення інформації належить персональне повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів, надання якого передбачене Законом України „Про акціонерні товариства”?

1. поширення шляхом публікації в офіційних друкованих виданнях;
2. поширення через засоби комунікацій;
3. безпосереднє надання на запит зацікавлених осіб;
4. поширення сучасними засобами.

Конфіденційна інформація – це:

1. відомості, пов'язані з виробництвом, технологією, управлінням, фінансами та іншою діяльністю підприємства, що не є державною таємницею та розголошення яких може завдати шкоди його інтересам;
2. відомості, які становлять державну та іншу, передбачену законодавством таємницю, та їх розголошення завдає шкоди особі, суспільству, державі;
3. відомості, які знаходяться у володінні, користуванні чи розпорядженні особи, поширюються за її бажанням та відповідно до встановлених нею умов та правил;
4. відомості, які поширюються особою за допомогою різних засобів комунікацій.

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України „Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці” комерційну таємницю не становлять:

1. інформація за всіма встановленими формами державної звітності, документи про сплату податків, документи про платоспроможність;
2. установчі документи;
3. відомості про чисельність та склад працюючих, їх зарплату;
4. відомості, що відповідно законодавства підлягають розголошенню;
5. усе вищенаведене.

Який з державних органів визначає відповідальність за розголошення відомостей, які становлять комерційну таємницю підприємства, і порядок охорони цих відомостей:

1. Президент;
2. Кабінет Міністрів України;
3. Верховна Рада України;
4. судові органи.

Який з документів АТ, що регулюють інформацію з обмеженим доступом, визначає основні принципи діяльності товариства – відкритість та прозорість, право акціонерів на отримання відкритої інформації про товариство, обов'язок акціонерів та посадових осіб щодо збереження інформації з обмеженим доступом:

1. Статут;
2. положення про посадових осіб;
3. положення про інформацію в АТ і порядок її надання;
4. договір з посадовою особою;
5. зобов'язання посадової особи щодо інформації з обмеженим доступом.

Який з документів АТ містить обов'язок конкретної посадової особи щодо нерозголошення інформації з обмеженим доступом:

1. Статут;
2. положення про посадових осіб;
3. положення про інформацію в АТ і порядок її надання;
4. договір з посадовою особою;
5. зобов'язання посадової особи щодо інформації з обмеженим доступом.

Які інші документи, окрім наведених вище, регулюють інформацію з обмеженим доступом?

1. перелік конфіденційної і таємної інформації;
2. перелік осіб, що мають право доступу до конфіденційної та таємної інформації;
3. журнали обліку інформації з обмеженим доступом, інструкція з діловодства щодо такої інформації;
4. Ваш варіант відповіді.

Емісія акцій може здійснюватись у зв'язку з:

1. формуванням статутного фонду емітента;
2. рішенням ДКЦПФР;
3. інфляційними процесами у сфері цінних паперів;
4. акумулюванням акцій попередніх емісій;
5. багатством товариства.

Право власності на акції, придбані в ході їх розповсюдження шляхом передплати, виникає:

1. з моменту їх зарахування на рахунок акціонера у зберігача;
2. після відкриття емісійного рахунку;
3. після перерахування відповідної кількості акцій з емісійного рахунку на рахунки цінних паперів.

Корпоративне управління – це:

1. управління корпоративними правами;
2. процеси регулювання власником руху його корпоративних прав із метою отримання прибутку, управління корпоративним підприємством, отримання частки майна при його ліквідації, можливих спекулятивних операцій з корпоративними правами;
3. складна система економічних відносин, яка передбачає управління корпоративною власністю і включає в себе багато внутрішніх і зовнішніх елементів;
4. система органів управління корпорацією або сукупність організаційно-правових форм.

Право власності на частку (пай) у статутному капіталі юридичної особи, включаючи права на управління, отримання відповідної частки прибутку такої особи, а також частки активів у разі її ліквідації – це:

1. корпоративні права;
2. корпоративна власність;
3. дивіденд;
4. корпоративне управління.

Головна мета корпоративного управління:

1. емітування корпоративних прав;
2. отримання частини прибутку, яку називають дивідендом;
3. емітування цінних паперів;
4. отримання прибутку від господарської діяльності.

Власники корпоративних прав – це:

1. суб'єкти корпоративного управління;
2. об'єкти корпоративного управління;
3. предмет корпоративного управління;
4. фізичні особи – емітенти цінних паперів.

До суб'єктів корпоративного управління, які виділяються з погляду регулювання руху корпоративних прав, можна віднести:

1. окремих громадян;
2. власників та менеджмент окремого підприємства;
3. державні та недержавні органи;
4. усе вищенаведене.

Першочерговим завданням корпоративного управління є:

1. узгодження інтересів суб'єктів корпоративних відносин;
2. створення чіткої системи взаємодії різних органів управління (загальних зборів акціонерів, наглядової ради, правління, ревізійної комісії);
3. отримання кінцевого результату шляхом реалізації повноважень і відповідальності;
4. узгодження інтересів власників корпоративних прав і державних та недержавних регуляторних органів.

Основними принципами системи корпоративного управління є:

1. захищати права акціонерів, забезпечувати однакове відношення до акціонерів, регулювати діяльність зацікавлених осіб в управлінні корпорацією;
2. регулювати отримання своєчасної і об'єктивної інформації, делегувати повноваження і відповідальності, що стосуються управління корпорацією;
3. забезпечувати стратегічне керівництво товариством шляхом чіткої регламентації обов'язків керівних органів, забезпечувати своєчасне і точне розкриття інформації і її прозорість;
4. забезпечувати стратегічне планування шляхом регулювання діяльності зацікавлених осіб в управлінні корпорацією, забезпечувати однакове відношення до акціонерів;
5. Ваш варіант відповіді.

Залежно від потреб акціонерного товариства й від кількості акціонерів в АТ в Україні можуть існувати такі моделі управління:

1. загальні збори акціонерів – наглядова рада – колегіальний виконавчий орган (наприклад, правління, дирекція) – ревізійна комісія;
2. загальні збори акціонерів – наглядова рада – одноосібний виконавчий орган (наприклад, директор) – ревізійна комісія;
3. загальні збори акціонерів – колегіальний виконавчий орган – ревізійна комісія;
4. загальні збори акціонерів – одноосібний виконавчий орган – ревізійна комісія;
5. Ваш варіант відповіді.

Відмінність моделей корпоративного управління полягає в:

1. наявності або відсутності наглядової ради в АТ;
2. наявності або відсутності ревізійної комісії в АТ;
3. різноманітних формах функціонування виконавчого органу (колегіальної чи одноосібної);
4. Ваш варіант відповіді.

До зовнішніх елементів системи корпоративного управління відносять:

1. державні органи загальної та спеціальної компетенції; норми і процедури проведення загальних зборів і прийняття ними рішень; норми і процедури визначення компетенції укладання угод;
2. державні органи загальної та спеціальної компетенції; механізми ринкового контролю; громадські організації, засоби масової інформації;
3. механізми ринкового контролю; громадські організації, засоби масової інформації; норми і процедури визначення компетенції укладання угод;
4. механізми ринкового контролю; норми і процедури проведення загальних зборів і прийняття ними рішень; норми і процедури визначення органів нагляду за діяльністю менеджерів у період між зборами.

1. Яке питання не є питанням виключної компетенції загальних зборів, що може бути делеговане іншим органам товариства:

1. внесення змін у статут товариства;
2. затвердження річних результатів діяльності товариства, включаючи його дочірні підприємства;

3. винесення рішень про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб органів управління товариства;
4. створення, реорганізація і ліквідація дочірніх підприємств, філій, представництв, затвердження їхніх статутів і положень.

2. Основною функцією мандатної комісії товариства є:

1. підрахунок голосів на загальних зборах;
2. підготовка текстів нормативних актів і проектів рішень, що підлягають затвердженню загальними зборами;
3. реєстрація акціонерів та їх представників, що не прибули на збори, перевірка їх повноважень і визначення наявності або відсутності кворуму.

3. Яке з питань може бути включене до порядку денного загальних зборів акціонерів у такому вигляді:

1. про регламент загальних зборів акціонерів;
2. про організаційні питання;
3. про порядок збільшення (зменшення) статутного фонду;
4. про затвердження Положення про посадових осіб акціонерного товариства.

4. Для участі у загальних зборах готується список акціонерів:

1. реєстратором;
2. депозитарієм цінних паперів;
3. реєстратором і депозитарієм цінних паперів;
4. торгівцями цінних паперів.

5. У який термін згідно чинного законодавства має бути опубліковане повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів:

1. не раніше як за 30 днів до дати проведення;
2. не пізніше як за 45 днів до дати проведення;
3. не раніше як за 45 днів до дати проведення;
4. не пізніше як за 30 днів до дати проведення.

6. Загальні збори акціонерів вважаються повноважними, якщо на них присутні акціонери, що мають:

1. більше 50 відсотків голосів;
2. більше як 60 відсотків голосів;
3. більше як 70 відсотків голосів;
4. більше як 75 відсотків голосів.

7. Позачергові загальні збори акціонерів обов'язково мають бути скликані у випадку:

1. неплатоспроможності товариства;
2. неплатоспроможності кредиторів;
3. прийняття рішення спостережної ради;
4. прийняття рішення акціонерами, що володіють у сукупності до 10 % голосів.

8. Особливостями формування статутних фондів є:

1. внески у вигляді грошових коштів та основних фондів, які надають корпоративні права, не оподатковуються ні податком на прибуток, ні податком на додану вартість;
2. майно, яке вноситься в статутний фонд підприємств з іноземними інвестиціями у вигляді господарських товариств, звільняється від сплати ввізного мита;
3. при використанні у виробничій діяльності основних фондів, які були передані в статутний фонд, при цьому амортизаційні відрахування з них знімаються;
4. всі попередні відповіді правильні.

9. Найчастіше як форма реструктуризації використовуються:

1. поділ підприємства на окремі господарюючі суб'єкти;
2. зміни у цінних паперах: конвертація та анулювання акцій;
3. бізнес-план у розвитку підприємства;
4. бізнес-план функціонування підприємства.

10. Корпоративне управління – це:

5. управління корпоративними правами;
6. процеси регулювання власником руху його корпоративних прав із метою отримання прибутку, управління корпоративним підприємством, отримання частки майна при його ліквідації, можливих спекулятивних операцій з корпоративними правами;
7. складна система економічних відносин, яка передбачає управління корпоративною власністю і включає в себе багато внутрішніх і зовнішніх елементів;
8. система органів управління корпорацією або сукупність організаційно-правових форм.

2. Внутрішні елементи системи корпоративного управління формуються на основі:

1. механізмів ринкового контролю та внутрішньокорпоративних документів, які мають правову силу на рівні господарського товариства і не суперечать законодавчо визначеним нормам;
2. механізмів ринкового контролю та обов'язкових законодавчо розроблених приписів і норм;
3. обов'язкових законодавчо розроблених приписів і норм та процедур визначення органів нагляду за діяльністю товариства у період між зборами;
4. обов'язкових законодавчо розроблених приписів і норм та внутрішньокорпоративних документів, які мають правову силу на рівні господарського товариства і не суперечать законодавчо визначеним нормам.

3. Необхідність запровадження в Україні ефективного корпоративного управління обумовлена прагненням досягнення цілей:

1. політичних; економічних; соціальних;
2. політичних; економічних; соціальних; організаційних;
3. політичних; економічних; соціальних; міжнародних;
4. політичних; економічних; соціальних; організаційних; міжнародних.

4. До політичних цілей запровадження в Україні ефективного корпоративного управління відносять:

1. отримання доступу до міжнародних фінансових ринків; покращання інвестиційного клімату;
2. вирішення проблеми зайнятості; захист прав більшості громадян України, які стали акціонерами в процесі приватизації; вирішення проблеми “містоутворюючих” підприємств;
3. приєднання до міжнародного економічного співтовариства; підвищення міжнародного авторитету держави;
4. ефективне використання корпоративних прав держави; наповнення державного бюджету; забезпечення належної стабільності роботи товариств в стратегічно важливих для держави секторах економіки.

4. До соціальних цілей запровадження в Україні ефективного корпоративного управління відносять:

1. отримання доступу до міжнародних фінансових ринків; покращання інвестиційного клімату;
2. вирішення проблеми зайнятості; захист прав більшості громадян України, які стали акціонерами в процесі приватизації; вирішення проблеми “містоутворюючих” підприємств;
3. приєднання до міжнародного економічного співтовариства; підвищення міжнародного авторитету держави;
4. ефективне використання корпоративних прав держави; наповнення державного бюджету; забезпечення належної стабільності роботи товариств в стратегічно важливих для держави секторах економіки.

5. Що собою являє аутсайдерська система управління?

1. це система корпоративного управління, при якій власність сконцентрована в руках декількох осіб, які володіють великими частками корпоративного майна;
2. це система корпоративного управління, при якій значна частина функцій управління здійснюється особами, які володіють великими частками корпоративного майна, і менеджмент перебуває під їх прямим впливом;
3. це система корпоративного управління, яка характеризується широкою акціонерною власністю, є досить поширеною, і тому вплив на прийняття рішень більшою мірою залежить від менеджерів, застосування різних форм перехоплення контролю за корпорацією;
4. це система корпоративного управління, яка характеризується широким делегуванням повноважень всередині товариства, при якій основний контроль здійснюється власниками майна.

В яких країнах переважно існує інсайдерська система корпоративного управління:

1. в США і Великій Британії;
2. в країнах континентальної Європи та Японії;
3. в країнах західної Європи і США;
4. в країнах великої сімки.

Яка система корпоративного управління застосовується в Україні?

1. інсайдерська;
2. аутсайдерська;
3. змішана, але з відчутними інсайдерськими рисами;

4. змішана, але з відчутними аутсайдерськими рисами.

Яку систему корпоративного управління описують наведені характеристики: власність зосереджена в руках кількох осіб, які володіють великими частками корпоративного майна; управління здійснюється цими особами і менеджмент перебуває під їх прямим впливом:

1. інсайдерська;
2. аутсайдерська;
3. змішана, але з відчутними інсайдерськими рисами;
4. змішана, але з відчутними аутсайдерськими рисами.

Корпоративне середовище охоплює:

1. конкурентів, споживачів, постачальників, громадську думку, службовців;
2. акціонерів, споживачів, постачальників, контактні аудиторії, конкурентів, суспільство в цілому;
3. акціонерів, споживачів, постачальників, місцеве населення, службовців, суспільство в цілому;
4. місцеве населення, службовців, акціонерів, конкурентів, постачальників.

10. Корпоративне управління – це:

1. управління корпоративними правами;
2. процеси регулювання власником руху його корпоративних прав із метою отримання прибутку, управління корпоративним підприємством, отримання частки майна при його ліквідації, можливих спекулятивних операцій з корпоративними правами;
3. складна система економічних відносин, яка передбачає управління корпоративною власністю і включає в себе багато внутрішніх і зовнішніх елементів;
4. система органів управління корпорацією або сукупність організаційно-правових форм.

За думкою фахівців категорія „корпорація” походить з:

1. Великої Британії;
2. ФРН;
3. США;
4. Японії.

Повне і командитне товариства за законодавством України відносяться до:

1. неперсональних об'єднань;
2. об'єднань капіталів;
3. об'єднань осіб;
4. некорпоративних об'єднань.

Які товариства організаційно-правові бази розвинених країн світу відносять до корпоративного сектору:

1. акціонерні товариства і товариства з обмеженою відповідальністю;
2. відкриті торгові і індивідуальні товариства;
3. командитні і особисті товариства;
4. всі вищенаведені товариства.

Корпорації згідно законодавства України – це:

1. договірні об'єднання, що мають статус юридичної особи, і в яких відповідальність обмежена внесками;
2. об'єднання капіталів, в яких домінує майновий елемент;
3. договірне об'єднання, створене на основі поєднання виробничих, наукових і комерційних інтересів підприємств, що об'єдналися, з делегуванням ними окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників органам управління корпорації;
4. підприємства, установи, організації, створені на засадах угоди юридичними особами і громадянами через об'єднання їх майна та підприємницької діяльності з метою одержання прибутку.

Вимоги антимонопольного законодавства, необхідність при купівлі значних пакетів акцій чи інших корпоративних прав виправдати джерела оплати (легальність доходів) – це:

1. обмеження руху корпоративних прав;
2. обмеження розміру корпоративних прав;
3. обмеження розміру корпоративної власності;
4. обмеження корпоративного управління.

В якому випадку здійснюється ліквідація товариства:

1. за рішенням арбітражного суду;
2. у разі банкрутства;
3. у разі порушення антимонопольного законодавства,
4. у всіх вищенаведених випадках;
5. Ваш варіант відповіді.

Для якого типу товариства характерне голосування з питань порядку денного загальних зборів тільки з обов'язковим використанням бюлетенів для голосування:

1. товариства з обмеженою відповідальністю;
2. товариство з додатковою відповідальністю;
3. публічного акціонерного товариства,
4. приватного акціонерного товариства.

У разі прийняття загальними зборами приватного акціонерного товариства рішення про здійснення публічного розміщення акцій необхідно:

1. здійснити перетворення товариства;
2. змінити тип товариства - з приватного на публічне;
3. до статуту товариства внести відповідні зміни;
4. Ваш варіант відповіді.

У якому товаристві акціонери мають переважне право на покупку акцій, які продають інші акціонери даного товариства, пропорційно кількості акцій, що належить кожному з них:

1. відкритому акціонерному товаристві;
2. закритому акціонерному товаристві;
3. публічному акціонерному товаристві,
4. приватному акціонерному товаристві.

Товариство, в якому разом з одним або більше учасниками, які здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном, є один або більше учасників, відповідальність яких обмежується внеском у майно товариства – це:

1. товариство з обмеженою відповідальністю;
2. повне товариство;
3. товариство з додатковою відповідальністю;
4. командитне товариство.

Товариство, що має статутний капітал, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами, учасники товариства несуть відповідальність в межах своїх внесків – це:

1. товариство з обмеженою відповідальністю;
2. повне товариство;
3. товариство з додатковою відповідальністю;
4. командитне товариство.

Товариство, усі учасники якого займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном – це:

1. товариство з обмеженою відповідальністю;
2. повне товариство;
3. товариство з додатковою відповідальністю;
4. командитне товариство.

До переваг публічних акціонерних товариств відносять:

1. більш широкі можливості для залучення капіталу шляхом емісії додаткової кількості акцій, облігацій, отримання кредитів на вигідних умовах тощо; фінансовий ризик акціонерів обмежується розміром належної їм частки в майні товариства;
2. акціонери можуть продавати або іншим способом відчужувати акції, що їм належать, на власний розсуд, не повідомляючи про це інших акціонерів;
3. функції власника та керівника часто співпадають, що полегшує процес управління товариством;
4. Ваш варіант відповіді.

Основним документом акціонерного товариства, що має юридичну силу та регламентує питання діяльності Товариства, а також основні права та обов'язки акціонерів є:

1. Закон України "Про господарські товариства";
2. Статут акціонерного товариства;
3. Регламент загальних зборів акціонерів товариства;
4. Закон України "Про акціонерні товариства".

Відповідно до Законодавства України Статут обов'язково повинен містити відомості про:

1. вид господарського товариства; найменування Товариства; мету та предмет діяльності Товариства; склад засновників та учасників Товариства;
2. склад та компетенцію органів управління Товариства; порядок внесення змін до установчих документів Товариства; порядок реорганізації та ліквідації Товариства;
3. місцезнаходження Товариства; порядок управління діяльністю Товариства акціонерами, членами Наглядової ради та членами Правління;
4. розмір та порядок створення статутного капіталу Товариства; відомості про типи та категорії акцій, що випускаються, їх номінальну вартість, співвідношення акцій різних типів та категорій, кількість акцій, що купуються засновниками, наслідки невиконання зобов'язань щодо викупу акцій; порядок розподілу прибутку, включаючи виплату дивідендів, та покриття збитків;
5. Ваш варіант відповіді.

До Статуту товариства належить вносити зміни за таких обставин:

1. зміна якісного та кількісного складу акціонерів;
2. зміна предмету та цілей діяльності Товариства;
3. поширення діяльності Товариства на зовнішні ринки;
4. збільшення або зменшення статутного капіталу Товариства;
5. зміна структури та повноважень органів управління Товариства;
6. Ваш варіант відповіді.

Згідно із Законодавством України рішення про внесення будь-яких змін та доповнень до Статуту приймаються:

1. при 70% голосуванні акціонерів "за";
2. при 80% голосуванні акціонерів "за";
3. більшістю у дві чверті голосів акціонерів, що беруть участь у Загальних зборах акціонерів;
4. більшістю у три чверті голосів акціонерів, що беруть участь у Загальних зборах акціонерів.

Якщо публічне акціонерне товариство реорганізується у товариство з обмеженою відповідальністю необхідна:

1. зміна найменування товариства;
2. зміна форми власності товариства;
3. переєстрація товариства;

4. підготовка нового Статуту;
6. Ваш варіант відповіді.

Товариство, яке має статутний капітал, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки своїм майном – це:

1. господарське товариство;
2. акціонерне товариство;
3. товариство з обмеженою відповідальністю;
4. повне товариство.

Назву фіктивного капіталу отримав:

1. капітал, який представлений цінними паперами АТ;
2. статутний капітал товариства;
3. резервний капітал товариства;
4. капіталізований прибуток товариства.